

продолжает оставаться основным приоритетом в работе как Совета по стандартам финансового учета США, так и Совета по международным стандартам финансовой отчетности, между двумя системами по-прежнему существуют значительные расхождения.

Затраты на капитальный ремонт. Согласно ГААП США затраты, связанные с заменой части актива, как правило, капитализируются, если они увеличивают будущий потенциал использования актива. Капитализированная замена амортизируется в течение оставшегося срока полезного использования актива. Согласно МСФО затраты, связанные с заменой ранее идентифицированного компонента актива, капитализируются, если получение будущих экономических выгод является вероятным и затраты могут быть надежно оценены. Капитализированная замена амортизируется в течение расчетного срока полезного использования, который может отличаться от оставшегося срока полезного использования замененной части. Остаточная стоимость замененных частей списывается с баланса.

Переоценка активов по ГААП США не допускается. По МСФО *переоценка* является допустимым вариантом учетной политики для всего класса активов и требует регулярной переоценки по справедливой стоимости.

Н.Ю. Мардус, канд. екон. наук, доц. каф. екон. аналізу та обліку НТУ «ХПІ»

Ю.М. Товт, магістрант каф. екон. аналізу та обліку НТУ «ХПІ»

БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК ТА АУДИТ ВИТРАТ І ДОХОДІВ ПІДПРИЄМСТВА

Формування витрат і доходів та аудит за їх здійсненням має важливе значення в умовах ринкових відносин. Адже з прийняттям нових законодавчих актів і нормативних документів відбувається адаптація порядку ведення обліку відповідно до міжнародних стандартів.

Методологічні засади формування в бухгалтерському обліку інформації про доходи підприємства та її розкриття у фінансовій звітності викладені у П(С)БО 15 «Дохід» та НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», де доходи – це збільшення економічних вигод у вигляді надходжень активів або зменшення зобов’язань, які призводять до зростання власного капіталу (крім зростання власного капіталу за рахунок внесків учасників (власників) [1].

Відповідно до п.16 П(С)БО 16 «Витрати» [1] загальновиробничі витрати поділяються на постійні та змінні. До змінних загальновиробничих витрат належать витрати на обслуговування і управління виробництвом, що змінюються прямо (або майже прямо) пропорційно до зміни обсягу діяльності.

До постійних загальновиробничих витрат відносяться витрати на обслуговування і управління виробництвом, що залишаються незмінними (або майже незмінними) при зміні обсягу діяльності. Постійні загальновиробничі витрати поділяються на розподілені та нерозподілені.

В П(С)БО 16 «Витрати» зазначено, що підприємства самостійно здійснюють поділ витрат на змінні та постійні і обирають базу їх розподілу, тому пропонується наступний розподіл загальновиробничих витрат.

В якості бази розподілу загальновиробничих витрат пропонуємо використовувати машино-години, так як виробництво використовуються більшою мірою пов’язані із використання обладнання та техніки (наприклад, значна вартість електроенергії для обладнання або вартість обслуговування обладнання).

Розподіл загальновиробничих витрат полягає в розрахунку суми постійних і змінних загальновиробничих витрат при умові досягнення підприємством нормальної потужності.

Розподіл загальновиробничих витрат відбувається між виробленою продукцією, де в якості бази розподілу використовується коефіцієнт розподілу, який визначається як відношення планової собівартості одиниці продукції до загальної суми планової собівартості за звітний період.

В обліковій політиці пропонуємо відобразити щодо обліку

загальновиробничих витрат наступні складові:

- базу розподілу загальновиробничих витрат;
- нормальну потужність підприємства;
- перелік і склад змінних і постійних загальновиробничих витрат.

В процесі дослідження особливостей документального оформлення операцій з обліку витрат пропонуємо для документального оформлення списання витрат на виробництво використовувати накладну-вимогу на внутрішнє переміщення, яка використовується для разового відпуску запасів всередині підприємства, зі складу у виробничий цех і є джерелом інформації з аудиту витрат.

Таким чином, правильно сформована облікова політика дозволить визначити показники собівартості, прибутку, податку на прибуток, показників фінансового стану підприємства, здійснювати облік і аудит.

Список літератури: 1. Наказ Міністерства України «Про затвердження Положення (стандарту) бухгалтерського обліку» від 29.11.1999 № 290. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу. - <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0860-99>.

О.В. Мелень, канд. екон. наук, доц. кафедри економічного аналізу та обліку, м. Харків, НТУ «ХПІ»

Т.А. Гаріб'ян, магістр кафедри економічного аналізу та обліку, м. Харків, НТУ «ХПІ»

МАКСИМІЗАЦІЯ ПРИБУТКУ ЯК ВИРІШАЛЬНИЙ ЧИННИК ЕФЕКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Прибуток підприємства є потужним важелем динамічного розвитку виробництва та найповніше характеризує ефективність господарської діяльності підприємств.

Метою даної роботи є комплексне теоретичне обґрунтування основних шляхів зростання прибутку підприємства. В науковій літературі проблема